

רע"פ 8695/19 - אריק חי פסו נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 8695/19

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: אריק חי פסו

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בעפ"ג 8209-08-19 מיום 9.12.2019, שניתן על ידי כב' השופט העמית ז' בוסתן, והשופטים ד' מרשק-מרום וח' טרסי

בשם המבקש: עו"ד ירון פורר

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופט העמית ז' בוסתן; והשופטים ד' מרשק-מרום וח' טרסי) בעפ"ג 8209-08-19 מיום 9.12.2019, בגדרו התקבל ערעור המשיבה על גזר דינו של בית משפט השלום בראשון לציון (השופט ע' מיכלס) בת"פ 18-06-2791 מיום 18.7.2019.

2. המבקש הורשע, על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון, ב-29 עבירות של סחר בסם מסוכן, לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: פקודת הסמים המסוכנים); עבירה של החזקת סם לצריכה עצמית, לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) לפקודת הסמים המסוכנים; ועבירה של החזקת כלים להכנת סם לצריכה עצמית, לפי סעיף 10 סיפא לפקודת הסמים המסוכנים.

3. כעולה מפסק דינו של בית משפט השלום, בין החודשים פברואר עד מאי בשנת 2018 מכר המבקש ל-29

אנשים שונים סם מסוכן מסוג קנאביס, במשקל הנע בין 1-10 גרם נטו לכל עסקה.

המבקש נהג לבצע את עסקאות הסמים בדרך הבאה: בתחילה, היו לקוחות פוטנציאליים יוצרים עמו קשר באמצעות יישומון ה-"טלגראם", ולאחר מכן היה המבקש מוסר להם את מספר הטלפון הנייד שלו עבור תיאום העסקה. משתואמו פרטי העסקה, פעמים היה המבקש מגיע למקום העסקה ומוסר ללקוחות את הסמים בעצמו, ופעמים היה משתמש בשירותיו של נהג מונית עבור מסירת הסמים ללקוחות וקבלת התמורה.

בסך הכל מכר המבקש בכ-53 הזדמנויות כ-178 גרם נטו מסם מסוג זה, וקיבל תמורתו, בין באופן ישיר ובין באמצעות נהג מונית, כ-16,450 ש"ח.

עוד מפורט בפסק דינו של בית משפט השלום כי ביום 14.5.2018 החזיק המבקש ברשותו כ-5 גרם נטו של סם מסוכן מסוג קנאביס, וכן משקל דיגיטלי.

4. בגזירת עונשו של המבקש, קבע בית משפט השלום כי מתחם העונש ההולם את מעשי המבקש נע בין 12-36 חודשי מאסר בפועל. זאת, בהתחשב בין היתר בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, ובהן כי ניהל "עסק של ממש" למכירת הסמים, כמו גם במדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים.

אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, בית המשפט התחשב לחומרא בכך ששירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית בעניינו של המבקש. מנגד, נשקלו לקולא נסיבותיו האישיות, ובכלל זה את הודאתו במיוחס לו, והיותו נעדר עבר פלילי.

לנוכח זאת, גזר בית משפט השלום על המבקש עונשים של 18 חודשי מאסר בפועל; 8 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, וכן התחייבות על סך 20,000 ש"ח, לבל יעבור עבירה מסוג "פשע" לפי פקודת הסמים המסוכנים; 4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, לבל יעבור עבירה מסוג "עוון" לפי פקודת הסמים המסוכנים; קנס כספי בסך 5,000 ש"ח; פסילה מהחזקה או מקבלת רישיון נהיגה למשך 5 חודשים; וכן 6 חודשי פסילה על תנאי מהחזקה או מקבלת רישיון נהיגה למשך שנתיים, לבל יעבור עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים.

5. ערעור המשיבה על גזר הדין התקבל על ידי בית המשפט המחוזי מרכז-לוד ביום 9.12.2019, תוך שצוין כי מתחם העונש ההולם שנקבע בבית משפט השלום "חורג לקולא באופן קיצוני" לנוכח היקף העבירות במקרה דנן.

משכך, ובהתחשב בכלל לפיו ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין עם הנאשם ובתקופה הממושכת שבה שהה במעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני, קבע בית המשפט המחוזי כי עונש המאסר בפועל שהושת על המבקש יהא 28 חודשי מאסר בפועל, וכי יתר רכיבי העונש יוותרו על כנם.

6. מכאן בקשת רשות הערעור שלפניי, במסגרתה טוען המבקש כי העונש שהוטל עליו מחמיר עמו יתר על המידה. לשיטתו, שגה בית המשפט המחוזי משהחמיר בעונשו והתעלם מנסיבותיו האישיות, וממדיניות הענישה הנוהגת

במקרים דומים.

עוד מוסיף המבקש וטוען כי יש להקל בעונשו לנוכח "יחסו המקל של הציבור והמחוקק לעבירות סמים הקשורות לקנאביס", ובשל שהותו הממושכת בפיקוח אלקטרוני בעת תקופת מעצרו.

לטענת המבקש, טענות אלו מעוררות סוגיות עקרוניות רחבות היקף החורגות מעניינו הפרטי, ומלמדות גם על עיוות הדין שנגרם לו, ומשכך מוצדק להיעתר לבקשתו וליתן לו רשות ערעור.

7. דין הבקשה להידחות.

8. כידוע, רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד המעוררים סוגיות עקרוניות רחבות היקף החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או במקרים בהם נגרם לו אי צדק קיצוני או עיוות דין מהותי.

יתירה מזאת, רשות ערעור על חומרת העונש תינתן אך ורק במקרים נדירים בהם ניכרת סטייה מהותית ממדיניות הענישה הנוהגת בנסיבות דומות (רע"פ 8388/19 שלאעטה נ' מדינת ישראל (18.12.2019)).

9. עניינו של המבקש אינו נמנה עם מקרים חריגים אלו, ודי בכך כדי לדחות את בקשתו.

כידוע, אין בעצם קיומו של פער בחומרת הענישה בין הערכאה הדיונית לערכאת הערעור כדי להצדיק מתן רשות ערעור, אלא יש לבחון האם העונש שהושת על המבקש הולם את חומרת העבירות שבגינן הורשע (רע"פ 9938/17 דהאן נ' מדינת ישראל, בפסקה 17(1.1.2018)).

בעניינינו, על אף קיומו של פער בין העונשים שהושתו על המבקש בערכאות השונות משהתקבל ערעור המשיבה על קולת העונש, אני סבור כי העונש שנגזר משקף כדבעי את חומרת מעשיו.

בית משפט זה שב והדגיש כי על מדיניות הענישה בגין סחר והפצה של סמים מסוכנים, ובכללן סמים הנחשבים כ"סמים קלים", להיות מרתיעה ומשמעותית, וכי יש לראות בחומרה ניסיונות לעשיית רווח כספי באמצעות סחר בסמים אלה (וראו למשל: ע"פ 2596/18 זנזורי נ' מדינת ישראל, בפסקה 8 (12.8.2018)).

בנסיבות המקרה דנו, במסגרתן ביצע המבקש למעלה מ-50 עסקאות סמים בהיקף נרחב, תוך שהוא מנהל מערך אספקה מורכב לצורך ביצוע העסקאות האמורות-איני סבור כי העונש שהוטל עליו סוטה ממדיניות הענישה הנוהגת ומצדיק את מתן רשות הערעור.

10. זאת ועוד, הלכה היא כי אף שבית המשפט יכול להתחשב במעצר ממושך בפיקוח אלקטרוני כשיקול לקולא בעת גזירת עונשו של נאשם, אין לנכות באופן אוטומטי את תקופת המצער בפיקוח אלקטרוני מתקופת המאסר בפועל

שנגזרה עליו בסופו של יום (ע"פ 7768/15 פלוני נ' מדינת ישראל (20.4.2016)).

במקרה שלפנינו, הערכאות הקודמות התחשבו בין היתר בתקופת מעצרו בפיקוח אלקטרוני בעת גזירת עונשו של המבקש, ומשכך עניינו אינו מעורר עיוות דין כלשהו.

11. לנוכח כל האמור - הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ח' בטבת ה'תש"ף (5.1.2020).

שׁוֹפֵט